

[Justitsministeren.]

skyldes det vel i første række et ønske om, at retsplejen skal præges af befolkningens retsopfattelse. Det må derfor anses for at være af væsentlig betydning, at kredsen af nævninger og domsmænd er alsidigt sammensat, og at også de yngre aldersklasser er repræsenteret i rimeligt omfang.

Jeg har derfor til hensigt, før den næste udtagelse af nævninger og domsmænd påbegyndes i 1967, at udsende et cirkulære til grundlisteudvalgene, hvori jeg påpeger det ønskelige i, at man ved udtagelsen drager omsorg for en alsidig sammensætning af kredsen af nævninger og domsmænd, herunder at de forskellige aldersklasser repræsenteres nogenlunde ligeligt. Cirkulæret vil på naturlig måde komme til at slutte sig til et tidligere udsendt cirkulære, hvori det er udtalt, at det må anses for ønskeligt, at mænd og kvinder repræsenteres nogenlunde ligeligt.

Længere end til at udsende et cirkulære mener jeg ikke at burde gå på nuværende tidspunkt. Tanken om at iværksætte en statistisk-sociologisk undersøgelse er interessant, men det vil være umuligt at få en sådan undersøgelse afsluttet så betids, at dens resultater vil kunne få konsekvenser for udtagelsen til grundlisterne i 1967. I øvrigt er det vel også for tidligt at fælde nogen dom over, hvorledes den nugældende ordning virker. Ordningen er kun få år gammel og har kun været i anvendelse én gang, siden den blev indført. Den blev i sin tid meget grundigt gennemdrøftet i folketinget, og den skulle efter min mening give mulighed for en alsidig sammensætning af grundlisterne. Jeg kan tilføje, at jeg er taknemlig for den debat, der har været; den har været frugtbar, og jeg tror, den vil sætte sit præg på udtagelsen i 1967.

Jeg vil imidlertid fortsat med stor opmærksomhed følge udviklingen, og jeg vil nærmere overveje mulighederne for at iværksætte en sociologisk undersøgelse af de grundlister, der udarbejdes i 1967.

Jeg mener heller ikke på nuværende tids-

punkt at burde give noget tilsagn om at ville forberede en lovændring for det tilfælde, at undersøgelsen måtte vise, at grundlisterne ikke er repræsentative. På forhånd er det vanskeligt at se, hvorledes man ad lovgivningsvejen skulle kunne sikre, at grundlisterne sammensættes således, at de i enhver henseende er fuldt repræsentative. Som påpeget af hr. Poul Dam foreligger der naturligvis den mulighed at afskaffe grundlisteudvalgene og i stedet lade notarius publicus foretage lodtrækning på grundlag af folketingsvalglisten, men jeg stiller mig noget tvivlende over for, om det vil være rigtigt at gennemføre en sådan ordning. Det er efter min mening af væsentlig betydning for tilliden til lægdommerinstitutionen, at de personer, der skal virke som nævninger eller domsmænd, er egnede til at udføre dette hverv, og en gennemførelse af den nævnte ordning måtte i alt fald forudsætte, at der var mulighed for at udskille de mindre egnede. Man kan måske også sætte et spørgsmålstegn ved, hvor stor værdi det vil have at sikre, at grundlisterne er fuldt ud repræsentative, bl. a. fordi det aldrig vil være muligt at sikre fuld repræsentativitet i de enkelte sager.

Af *Kai Moltke* til boligministeren (24. juni 1966):

„Anser ministeren det for at være forsvaret, at de kommunale vurderingsråd, der skal foretage lejevurderingen, ikke råder over præcise oplysninger ifølge partsskemaerne om lejlighedernes nøjagtige omfang (bruttoetageareal), hvor dette kræves ved erhvervslejemål, og at vurderingsrådene derfor heller ikke nøjagtigt er orienteret om lejemålenes nuværende kvadratmeterpris, samt om principperne for gennemførelse af lejevurderingen ikke er modstridende, når det i den givne vejledning fastslås, at udsigt over offentlig park og let adgang til offentlige trafikmidler (ejendommens beliggenhed) øger en lejligheds brugsværdi, idet ministeren samtidig fastslår, at spørgsmålet om ad-